

Asociația Română

Str. Șaguna

Sibiu

LITERATURA

revistă satirică și umoristică

Abonamentul:	Redactor: Tepeluș.	Anunțuri se primesc după învolală.
Pe an Lei 24.—	Redacția și adminis-	
Pe 1/2 an 15.—	— trația: —	
Pe 1/4 an 10.—	Săliște (jud. Sibiu)	- Prețul unui exemplar - 1 Leu.

Satul și... baba.

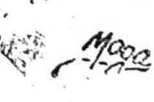
Știi povestea când în flacări se'nclinsese-un sat odată
Iar într'o chilie-aprinsă o băbuța 'ncovoiată
Liniștită la oglindă își cârlionța fuiorul
Și se pieptena șuchiata, fără s'o apuce zorul.

Astăzi dacă cu privirea dăm o roată la hotare
Și vedem Bulgari obraznici, Unguri pîni de îngâmfare,
Ori, siniștri ca prăpădul, bolceviștii cum pun cursa,
Iar în centru domn Vintila cum își întocmește bursa,
Și «consolidează» sdravăn și reface «Setebeul»,
Apoi nu mai e mirare că te ia deodată raul,
Caci în vreme ce dușmanii vreau s'aprindă focul iară
Liniștit Vintila-și vede de finanța liberală
Și își piaptăna cu grije consolidatoarea-i barba,
Nu-l privește dacă arde, — de-ai-a-i focul foc, să ardă.

Generalii în sacouri au pornit la bătălie
Nu cu tunul ori cu pușca, ci cu peana pe hârtie;
Al internelor ministru liniștit privește sfada
Și nu e dispus acuma pentru ei să tragă spada;
Grăniceru sbiara aprig: «Maltezeni și Văitoeni»,
Alisandru îi replică că-i „erou din burueni”
Și în vreme ce vitejii cată tunuri îngropate
Wranghel pregătește șahul fără vorbă pela spate.

Inscenând amenințarea conu-Alecu și Vintila
Au crezut că Banca-Agrară o să le cerșască mila,
Și șantajul va fi gata fără de nici un scandal
Când cloțanii vor pătrunde în Partidul național,
Insa neputând s'ajunga, au pornit cu foc și pară
Să darăme dintr'odată sârmana Banca Agrară,
Astăzi uluiți de groaza stau plouați și sperați
Caci se vad de toată lumea judecați și condamnați.

Răsbunarea-a fost acuma cu taișuri îndoite
Și sarmanii vor rămâne cu codițele strivite.

Las' să zică dumnealui...

De o vreme se perindă
Ca și mistreții la ghindă
Pe-ale țării coridoare
Fel pe fel de rozătoare
Și pe unde poposesc
Fac afaceri, se'nvârtesc
Și vorbesc cu foc de țară
De finanța liberală,
De gogoși și de groșite
Și de alte jurubițe,
Insa când vr'unul iabraș,
V'a vorbi și de imaș
Eu numai atât va spui:
»Las' să zică dumnealui«.

Conu Alecu democratul
Vrând ca sa-i cunoască satul
A ieșit la câmp cu plugul
Și cu boii și cu jugul
Și afara 'n arătura
Vrând să dea învățătura
A și pus mâna pe coarne,
Cercând brazda s'o răs-
toarne,
Insa când a zis cuvântul
Ca el împarte pământul
Un țaran șopti altui:
»Las' să zică dumnealui«.

Tata Henteș, —cum se spune
Savârșit-a o minune
Și anume: într'o seară
S'a culcat pe prisp' afară
Și-a visat ca el va fi
Notar public într'o zi,
Insa când s'a deșteptat
Cu decretul lângă pat
Nu credea'n așa minune,
Și o gură rea îmi spune
Ca Henteș e rău mahnit
De Cismaș, ca-i asvârlit
Chiar în Halmi... Drept va
spui,
„Las' să zică dumnealui“.

In Sibiiu e vâlvă mare
Și se'ntreabă fiecare
Pentruce maestrul Oancea
L'a izbit cumplit cu lancea
In ambiție pe Fruma,
De'n volumul său niciuna
Dintre doine nu ne spune
Vr'o legendă, vr'o minune

Dela „Vis“ dela „Verdun“,
Insa Oancea —cum e bun—
A promis c'a doua oară,
Marșul „Tremurați popoară“
Va fi 'n carte cel dintâi...
...„Las' să zică dumnealui“.

La Saliște 'n toiul verii
Cresc bureții și bicherii
Și cu ei seară de seară
Și Țigani bag pe moară,

Când Gheorgița 'ntinde gâtu
Îți ineacă 'n arc urātu
Pe când Lae mustăciosu
Bate 'n bas ca cu barosu
Și din umeri se înalță
Ca cioara pe coteneța,
Iar de vr'unul îi promite
Lae tace și... înghite
Și-apoi zice: „acum nu-i“...
„Las' să zică dumnealui“.

Tepeluș.

In căutarea fericirii.

Preotul: (cătră învățator) Acum cred că ești fericit domnule învățator, pentru că nevasta Dumnitale a scăpat de tifos?

Învățatorul: Fericit? In ziua de azi fericit? Te asigur domnule părinte că timpurile vechi au fost neprețuite. Ce fericit aș fi eu dacă aș fi un Sabin...

Preotul: Pentru ce?

Învățatorul: N'ai cetit Dta că Sabinenilor li s'au furat nevestele?...

Preotul: Ei, și ce vrei să zici cu asta?

Învățatorul: Atâta vreau numai să spun, că Sabinenii au devenit cei mai fericiți oameni după ce li s'au furat nevestele...

Urzică Scandalografescu

Are dreptate colegul meu de redacție Amnar când spune că „prostia omeneasă e inexprubiabilă“.

Această zestre moștenită unii o parfumează prin licee, alții prin universități, dar de ea nu scapă nicio dată. Prostia, chiar de e parfumată, tot prostie rămâne.

Însă prostia dacă mai are lângă ea un fir de noroc și unul de obraznicie poate să și ridice victima până la treptele turnului. De-acolo, dacă nu-l mai poate ridica, i-o trage sfinții de picioare către cratița cu cașcaval.

Prostia își poartă victima pela cabareuri, cafenele, vagoane-restaurante prin cluburi etc. O ține mai strâns ca Mefisto pe Faust și îi îndrumă orice mișcare.

Prostia fiind totdeauna și îngâmfată nu uita ca pe Gagăuța al ei să-l pudreze, să-l parfumeze, monocleze, încorseteze, mănșeze, să-i dea baston, ghetă de lac și ciorapi de mătase. Această stărpitura nu pleacă nicaieri fără dadaca-să: Prostia.

Dacă e întrebat în „Wa-

gon-Lits“ de scopul călătoriei, musiu Gagăuța își aiaptă mai adânc monoculul în ochiu, își trage dunga dela pantalon și pe un ton mieunător începe: „Mha thimis Phapha phin rhecomdhația lui Mon Mhinhisthu ca phefect ahici lha bholșevicii dhe Unghurheni. Parhol de honeur, shunt choloshal dhe plhichishit“.

Și musiu Gagăuța își mai aranjază puțin parul, încarcă de cosmeticuri, înaintea oglinzii de buzunar.

Ființă norocul e în bună ortăcie cu prostia, deaceia și zice Românul că:

„Tot prostul are noroc“.

Chestiuni confesionale

Catolicii de pe „Valea Jiului unguresc“ doresc să propage univismul între minerii statului din Lonia. Un apostol al Sf. Uniri în părțile acestea e preotul în retragere, simpatica persoană, părintele Câmpean, care lăsându-se de popie crede că este mai bine ca din când în când să se unească cu vinul din casină și să țină dispute de confesionalism aici la țincănitul păharelor, la gâlgănitul gurilor și la jocul cărților.

Intr'o sară, așa după miezul nopții era pe-aci să se înverzească de mânie, că i-a scos spiritul de după miezul nopții doi trocari din părțile Brașovului cari au avut curajul să-i spună Sfinției sale, ca să-și mai țină gurița cu chestia confesională fiindcă nu este nici o deosebire între uniți și neuniți. Dacă îi va mai umbla melița încă mult pe această temă să vor trezi și neuniții, cari încă dorm și vor face o rugare ca să-l pună în retragere, și cei dela minele statului iară prota Mioc auzind despre aceasta îi va trimite salutul de împăcare.

Un român.

Să luăm aminte!

Prășca trăind de 25 ani într'un război neîntrerupt cu soacră-sa, și-a pus toată speranța în conferința dela Haga.

*

Cineva primind trei palme la Hotel, s'a declarat dușman al Triplei alianțe.

*

Un nemeș încins cu tei de pe Țara Oltului vrând ca șefii din București să-l vadă cum lucră de-al dracului pentru partidul liberal, și-a comandat niște picioaroane de 11 metri înălțime.

Sus Marcule!

Marcule copil zglobiu
Mișca-te de la Sibiu,
Și te lasă pe cel Jiu,
Că și Hațegu-i pustiu,
Aleargă iute pe Streiu,
Și'n Salaș să faci popas,
La tătuca Vladislaș,
Care-i popă — nu giambaș.

Să-l joci sârba popilor,
Nu a negustorilor,
Ori „Sotiș-Polca“ să joace,
Cu mai multe ungueroaice.
Că el nu prea stă 'n altar,
Ci mai mult la cărcimar.
Predicator nu e prost,
Că știe cartea de rost
Insa de ea nu uzează,
Zicând că nu se rentează.

În parohie nu șade,
Că acolo nu's parade,
Ci ca veșnic pelegin
Negustorește cu fân.
Iar când fânul e ușor,

Fuge iute la isvor,
Și-l botează din șuștar,
Că să tragă la cântar.
Ba apoi în Petroșani
Pune'n fân și bolovani
Uita precepte morale,
Numai să facă parale.

Dumnealui nu se 'ngrijește
De credincioși ce-l plătește,
Cari mor necuminecați
Mușcați de câinii turbați,
În loc să le dea un sfat
Că un creștin botezat
Și să-i ducă la „Pasteur“
Mai bine-i lasă de mor.

Marcule să vii voios,
Să nu fii morăcanos,
Că tăicuța-i cam vânjos,
Și te poate pune jos
C'are-o ceafa de jirafa
Iar în spate-i sarăbete
Stomacul e un colos,
Dacă glumești te dă jos.

Tu să-l prinzi! Marcule bine
Și să mi-l legi cu-o fune,
Și-apoi vrednic de străbuni,
S'astupi baia de carbuni,
Ori să-l sui pe Retezat
Și să-i faci un deslegat
Că și dracul să se mire
De popița Pantilie.
Că face negustorie;
Iar de nu va asculta
Cobză tu îl vei lega,
Apoi să-l pui pe costeu
Și să dai cu el în „Streiu“!

Una — alta.

O plăcintă, caldă, fină,
Ar fi bună dar zău nu-i;
De-i făină nu-i slănină,
Pune-ți dară pofta în cui.

Astfel e cu toate 'n lume,
Nu-i nimic aici perfect,
Aibă lucrul or ce nume,
El își are al lui defect.

Ce folos că fete multe
Gata stau de măritat,
Dacă nu-i cine s'asculte
Al lor amoros oftat.

Că burlacii fug de ele
Parcă nu-i lucru curat,
Zic că zilele sunt grele,
Și-i prea cald de însurat.

Și hotelul pe d'afară
E spoit și elegant,
În lăuntru ziuă, sară
Mai tot scaunu-i vacant.

Iar la celelalte crășme
Numai înzadar te duci
Nu găsești aci pe nime,
Că toți se duc la „Răcuci“.

Domnul cel cu pofta mare
Tot așteaptă înzadar
Să capete de-o păpară
Douăzeci de ouă iar.

Așteptarea lui ferbinte
Nu are succes de fel,
Cari i-au dat mai înainte,
Să ascund și fug de el.

Vânătorii totdeauna
Veseli se duc la vânat,
Dar — durere — pân-acuma
Nici un porc nu au pușcat.

Când au fost acumă iară
Un urs mare s'a ivit:
Șasă inși pe el pușcară,
Și toți șase-au nimerit!

Dară și astă bravură
N'a fost de nici un folos,
A fost slabă umplătură,
Ursul s'a dus sănătos. **Păruș**

Stan Pătitul

Cunosc protopopi și popi foarte buni dar durere cunosc și foarte slabi, nu atâta în oase și carne, cari mai bine si-ar fi luat altă carieră. Bunăoară am asistat la un examen de religie în o comună din partea apuseană a Archidiecezei din stânga mureșului, unde preotul e maturizant.

Elevii nu știu aproape nimic, nici rugăciunile cele mai simple, iar la răspunsurile despre facerea lumii și și oamenii cei dintâiu, catichetul pune întrebarea unei fetițe că: Adam și Eva unde s'au culcat? Sub un pom răspunse eleva! Și? Au păcătuit, pentru care Dumnezeu i-a scos afară din raiu. Un băiat mic râzând cam de câtră ușe zice șoptind tărășor: Și pe tata l'a scos vecinu cu paru dela mărul lor, căci a fost culcat cu tușa Sana.

Femeile care veniseră cu copii în brațe, aproape jumătate nelegiuiți, să grămădesc mai tare în sală și încep să râdă. Prota le face semn ca: intrați numai vă rog vitele să nu le aduceți. Una mai sfătoasă zice: So-coate dl prota că noi n'avem vite?

O femeie să apropie de mine și zice: Vezi bade Stane oare nu era mai bine ca dl prota să nu le ocărăscă, căci vede că popa asta nu face nimic; ci să-i fi părut bine că au venit să combată conviețuirile nelegiuite să le fi vorbit despre apărarea moralității creștinești, despre creșterea copiilor și pe preot să-l fi luat de guler că, ori muncește în via domnului ori să se duca dracului.

Cum a decurs lupta navelă dela Jiu.

Dumastată emoționat până la lacrimi de cele întâmplate de sub ruinele bisericei a dat următorul comunicat funebral:

Resistența slabă și neatențiunea lui Temistocoloață ca avantardă a adus dezastrul pe capul rozătoarelor argajate în luptă și a permis dușmanului secular „Puiului” să calce sfântul pământ al exploatării liberale; așa că Winkel-sulă a trecut prin sfințenia Dămboviței și s'a dus dracului spre „marea moartă”. Scipio Amoscanus, „feldeverterie” Niculiță să miră că tunurile crucișetorului lor explodează pe dinapoi. Soartea tragică l-a ajuns pe Micodomanus cu submarinul, care în partea septentrională a oceanului s'a isbit de un munte de sare, care plutea dinspre nord cu toate că din bună vreme fusese avizat de barosanul Joandrea dela stațiunea de „r dio” din Uioara, ca să fie cu ochii în patru, căci altfel vede pe dracu. Sforțarea pompierilor Muschong, Pop V și compania a fost zadarnică, — submarinul s'a așezat la fund.

Admiralul de rezervă Hergott care a văzut cele mai susindicate a tras cu telescopul în capul lui Calpas și a plecat schiopătând spre „Sălătruc”.

Drăgăntulescu nemulțumit de a mai lucra tot, cu deficit a început a calcula cu ajutorul logaritmului lucruri mai superbe. Și anume teoria dlui spune: „pe o barcă pot să fie și 99 de găuri și barca tot nu se cufundă, (găurile bine înfăles pot fi de diferite calibre).

În contra doctorului Salcă s'au ridicat plângeri grozave! Așa unei femei care se plânge că bărbatul ei de doi ani nu poate vorbi, doctorul ia recomandat să cumpe-re un gramofon.

Poetul Dobronuțu cu gondola a suferit un naufragiu romantic. Izbindu-se de insula „Șaharauschi” și-a pierdut „lepedeele”, abia a mai plutit până la subcetate. Singurul căpcăun care s'a reîntors sănătos a fost Temistocoloața. Primirea i-a făcut-o Măestrul „Domanianțu” cu corul „național”.

În urma acestora și a falimen-

tului lordului Brunzi Halmos societatea „Anglok” precum și „Sirasok” a refuzat orice credit pentru refacerea tonajului.

„Ginăralul obăștar” Marinescu tot mai sperează la refacerea ar-

matei descompuse cu ajutorul cărbunilor dela stat care ard în port.

Cellalți șobolani stau cu coada între picioare.

Farul Târgulișă

Cucoana Gurădulce și — băile

Decând prietena mea cucoana Limbăaspra a plecat la băi, toată vecinătatea par'că-i un țințirim. Căț.

Singur coconu bărbatu-său răsufflă mai ușor. Mițuluc, Firește nu fiecărui bărbat îi dă mâna de-ași alina durerile, trimițându-și nevasta la băi. Căț.

Cucoana Limbăaspra a plecat la băile toaletelor din Ocna pe când bărbatu-său poartă acasă cu statornicia unui Drotoș o cămașe două săptămâni. În acest timp cucoana Limbăaspra se jertfește în profitul economiei naționale, schimbându-și de trei ori pe zi toaleta. Căț. Inzadar, talentul de-a pricepe și a urma legile modei de Paris nu oricăre Evă-l posedă. Mițuluc. Evele române, și cu deosebire acelea, cari n'au trecut peste cultura și intelectualitatea unei maimuțe și ai căror copii de regulă umblă fizice și moralicește

nespălați, pricep însemnătatea toaletei, pentru înflorirea patriei și a națiunii. Căț.

Cucoana Limbăaspra dela băi a scris bărbatului ei o scrisoare în care îi mai cere două mii de lei, iar mie următoarele rânduri de detaliu:

Ocna 10 Iunie orele 10 sera.

Scumpa mea Gurădulce.

Lipsa ta dela băi e tare simțită. În anul acesta numele tău numără doar printre factorii necunoscuți dela Ocna. Inzadar schimbă omul aici toaleta de trei-patru ori la zi că nu dai de-un oaspe după care să-ți lase gura cât de puțină apă. Boalele de ficat au șters toată roșata de pe buzele oaspeților. Noroc cu alifia de struguri. Unde te uiți dai cu ochii de vestejala nimicitoare a tot ce exprimă numele tău.

Noi, acestea cu fuierul în cap și cu metoda acasă, tot mai ră-

sufflăm, dar bieteje fete cari au venit anul acesta la Ocna să se vindece de junghiurile măritșului, sunt de compătimit. Par'că Ocna ar fi în Vale, așa se simte lipsa de flăcăi. Mai am și eu noroc cu de-al de Cosma, că-mi mai aruncă câte un ochiu dulce pe-o față acră, că altcumva așa dispera.

Apropos! Dragă Gurădulce sunt aici doi doftori ca doi Feți frumoși. Unul cu părul și mustăcioara ca peana corbului iar altul bălai și rușinos ca un călugăr de 18 ani. Ce folos soro, că-s însurați amândoi. Când vin la terasă nici nu să uită la noi. Se afundă amândoi în damele „pichet”-ului sau „conținei” și... sănătate bună.

E un flăcău iernatic, — un fel de corb alb, — care mai vine din când în când. E dascălul Chioariu. Dar și acesta în loc să vorbească despre focul inimii vorbește despre focul puștii, fiindcă e un mare vânător.

La revedere dragă Gurădulce, că tomăi acum s'a încins o voie bună la masa lu Bibu și mă duc să știricesc și eu noutăți. Te sărut, ia mâței tale îi strâng brâncuța.

A ta

Limbăaspra

Fă-mă Doamne.

Fă-mă Doamne șef de gară
Peste-o lună dă-mă-afară;
Fă-mă Doamne președinte
S'apuc la bolidu cu linte;
Fă-mă Doamne protopop
Să pot avea șapte-opt,
Fă-mă Doamne domn prefect
Să vorbesc că sunt deștept;
Fă-mă Doamne deputat
Că crețarii l'am gătat;
Fă-mă Doamne domn ministru
Dela Tisa pân' la Nistru,
Chiar cu ziua, nu cu anu,
Cum fusese Tăslăoanu
Și castel îmi fă atuncea
Sus la Crinț; iar nu la Clucea.

Știri telegrafice.

Agenția: Tepeleș.

aduse în cărcă de „Puiul Calicului”

Ocna Sibiului a devenit astăzi o adevărată Palestină de sezon. Bancheri, remizeri, comisioneri, rentieri și alții, toți credincioși de ai lui Iehova, însă credincioși moderni, au umplut dija camerile, localurile la restaurant și Khursalonul băilor. Incântătoarele ueznice ale Venerei de rit ebraic și de alte rituri dau asalt în jurul ofițerilor, ca bieții țânțari în jurul lampioanelor. În lacul sărat, — unde milioanele de viermi străjuesc păstrarea bunelor moravuri, — se reprezintă cele mai frumoase scene din piesa „Satiri și nimfe”. Acest loc e oroarea bătrânelor, regretul moșnegilor, nenorocirea însuraților și ispita tinerilor. Ocna de altcum a devenit un birou de plasare al inimilor sdrobite.

Jina. Păvălucă Lungulescu își pregătește bagajele pentru o vizită ce o face lui Harding.

Pojara. Flocoșii au terminat cu Săbindărele date pentru „Puiul Calicului”.

Săliște. Pentru a merge lucrurile bine e de dorit ca măritul comitet parohial să facă întâi ceasul Bisericii să meargă. Cum pot să meargă treburile bine dacă n'au ceas, să vadă cât ține mersul normal? Tot așa clopoțelul școalei din turnul bisericicii, de câte ori sună, de-atâtea ori ocară pe câte un membru din comitetul parohial, fiindcă nu se mai decid odată să aducă clopote corespunzătoare, în locul celor luate de Unguri.

Miercurea. Războinicul pristăr evanghelic Thulner, când a fost vorba să se înalțe de fiecare preot câte-o rugăciune pentru-ai Patriei eroi, a spus cu îngâmfare că el să roagă numai pentru eroii germani...

Sibiu. Spre a nu se pierde reminiscențele „Convenirilor sociale,” o parte din societatea Sibiana a aranjat chefuri mixte în Dumbravă, după sunarea „stăngerii”. „Și pe lună voie bună și pe stele dor și jele”... ca pe timpul străbunilor noștri.

Răubărbat. Marele negustor de brânză săcuiască și piei de vulpe Balázs Jiga, umbliă cu cili-

mendrul moștenit dela „Arpád”, în care făcea mămăligă pe Tâmpa lângă Brașov și cu pantalonii lui „Nepomuc” din Sibiu. S'a schimonosit biata porodiță a lui „Bela Kun” cu totul, mai rămâne ca să înprumute opincile lui Turkaî din Ponoviclu, apoi ca el nici dracul nu-i. Astfel costumat să poate prezenta la târgul de monstre din Budapesta, că desigur are să obțină premiul bolșevic „Nesze semmi”, ori să se înscrie în societatea „Voin-Moș”, ca să bată recordul de „Rézseg ember”.

Pui. Domnul agronom Nicu, în conflictul ce l'a avut cu comisia de încovărire, a purces foarte cavalereste, fiind că dânsul după ce și-a ajuns scopul, obținând cvartir la „Cocoana Gurădulce”, a dat declarație jandarmăriei că dânsul nu mai are nici o pretenție, față de respectiva comisie.

Petros. Ionel nu se mai consideră de persoană, deoarece ce el de căteori vine la Pui, nu călătorește acasă cu trenul personal, ci cu cel de vite, adecă cu neamurile. Asta o face mai mult din punct de vedere al siguranței proprii, fiindcă se teme de caramboale și, în fine, om igienic și mare visător vrea să aibe liniște și să respire aerul curat al nopților cu poesie.

Pui. Inaugurarea cuglăriilor la „Cornul Vânătorilor” s'a făcut la 11 Iunie a. c. ora 2 p. m. cu mare tâmbălu, fiind de față mulți amatori și amatoare. Mai lângă seară a urmat și sfințirea, însă nu cu busuioac și apă, după-cum se obicinuește, ci cu sticle de bere în cap. Intocmai după cum să esprimeau nemții despre luptele dela Mărășești; „Bătăla nu ținu mult, fără mers furt und furt!”.

Valea Jiului. Șobolanli din Târgul-Jiu au de gând să-și arunce ghiarele și asupra bieteii gazete „Gazeta Jiului” ce apare în Petroșani și care de altfel în mod indirect și până acum a fost ajutată financiar. Nu le zicem alta, decât să le fie de bine și să sperăm, că vor dispărea și ei cât de curând din această vale, încât nici urmă de șobolan nu va mai rămânea pe toată „Valea Jiului”.

Petroșeni. Vestitul notareș din Petroșeni Valer Pop era mai în săptămânile trecute să fie strâns binișor de un domn oficer, care era să-l lovească una românește

la burduf. Dar să vede că și dl Valer ține la vicala înțeleaptă a românului: „Fuga-i rușinoasă, dar este sănătoasă”. Il știam mai viteaz pe timpul când era honved, dar acum de când și dânsul a trecut în partidul șobolanilor, s'a făcut cam al dracului și vede în jurul său tot numai baraberi”.

Petroșeni. Bordan cu care bieții mineri nu pot vorbi decât numai cu pălăria în mână e grozav în felul lui. Acest om are atâtea titule încât nici nu mai știe sârmanul muncitor cum să-l întituleze. Să încrușișază bietul om auzind multe titule ce acest muncitor, din grația nu știu cui, are onoarea ca să le poarte. El este șeful serviciului edil la minele statului de cărbuni din Lonea, el mai e fotograf diplomat, mare inventator la arta de a fotografa de călare, inginer fără diplomă însă cu speranța că diploma i-să va face în atelierile statului din Petrila pe-o placă de tuciu rușnit, doară este bun prietin ba chiar și coleg cu dl Mihailescu, șeful tucianilor de aci etc. Acum în timpul din urmă a căpătat o noua titulă și care credem că mai bine răspunde talentului dsale. Mai este și obercărâmidar la țiglăria statului din dealul Maleia de lângă Petroșeni. „Puiul Calicului” ia luat acest titlul din gurile bieților muncitori cari își spărgeau capul, cum să-l agrăiască pe dl Bordan. Dl Bordan știindu-l om de treabă credea, că nu se va supăra de aceasta descoperire a „Puiului”. Puiul îi am supărat pe el, că nu-și dă silința să învețe românește și e rușine că vorbește astăzi românește așa cum vorbește jupânul Honț. Pe viitor să-și dea silința și să fie sănguincios cu citirea Puiului fiindcă din cetrea „Puiului” va căpăta gust pentru cetitul și scrisul românesc, cu care stă cam prost.

Petrila. Năna băcsi directorul tuturor școalelor din această comună și omorătorul de pe vremuri al culturii românești s'a amarât până în maruntaie de cazania dreaptă pe care i o face „Puiul Calicului” și așa s'a hotărât să facă o întrebare la tâlhariul de „Pui”, spre a afla pe hoțul de corespondent, care are curajul să facă atât hăz cu persoana dsale.

:: In Atentiunea ::

dilor cărciumari

Depozitul central al

ROYE THOMAS

din fabrica Thomas Binder pentru încrengă Mergi. **DUMITRU RUSU** nea se **:: SĂLIȘTE ::** a fiă la **Strada Vale.**

Bere albă și neagră, în sticle și în butoaie se servește ori și când și în orice cantitate. — Depozit de ghiță.

:: Berea Thomas fiind cea mai excelentă și iubită de clienți o recomand tuturor domnilor cărciumari spre desfacere

Cu stîmă,

Dumitru Rusu

:: SĂLIȘTE ::
Strada Vale

VINICULTURA

s. p. a. Sibiu Str. Rotari 25

Vinde cu prețuri de engros
:: Vinuri foarte bune dela ::

6 lei litru în sus

Vinuri de DESERT IN BUTELII.—ADEVARATA ŢUICĂ CALUGAREASCA DIN REGAT.—ROMURI, COGNACURI, LICHERURI FINE cu prețuri de concurență. — SPIRT DUBLU RAF. 96⁵ cu prețul fabricii

BANCA CENTRALĂ

:: pentru industrie și comerț s. a. CLUJ ::

Filiala Sibiu STRADA CIZ-NĂDIEI No. 1 etajul al II-lea

CAPITAL SOCIAL :
Lei 50.000.000

FOND DE REZERVĂ :
Lei 16.000.000

LEGĂTURI DIRECTE cu STRAINATATEA MARI MAGAZII DE MĂRFURI LA TOATE FILIALELE
::: EXPORT - IMPORT :::

Secția de mărfuri și Secția de cereale importă și exportă, cumpără și vinde tot felul de mărfuri, coloniale de băcănie, textile, cereale și produse agronomice.

Secția de organizație și Secția Americană face acviziția și propaganda convenită, dau informațiuni și sfaturi bine votate gratuit tuturor acelor cari i se adresează

Secția de Bancă și Secția Industrială se ocupă cu tot felul de afaceri bancale, financiază, naționalizează și crează noi rami de industrie

Asignate și cecuri americane, dolari, precum și libele de depunere dela alte bănci streine se primesc spre încasare aducându-se banii la noi fără cheltuială și eliberându-se imediat libele de depunere.

Pentru **Depunerile spre fructificare** dăm azi:
în concurent 4¹/₂ % neto
pe libel de depunere cu aczic. reg. 5%—5¹/₂₀ % „
pe libel de depunere cu termen fix
de 1 an și după sume mai mari . . . 6% „
Darea după interese o plătește Institutul

Dolari, asignate și cecuri americane să primesc spre încasare și depunerile se primesc spre păstrare și fructificare totdeauna sub cele mai favorabile condițiuni la :

Banca Centrală, Cluj, Str. Regina Maria Nr. 6
Banca Centrală, Filiala Alba-Iulia (fostă banca „Iulia“).
Banca Centrală, Filiala Arad, Piața Boros Beni Nr. 3
Banca Centrală, Filiala Hateg (fostă bancă „Hategana“)
Banca Centrală, Fil. Oradea mare (fostă bancă „Sentinela“)
Banca Centrală, Filiala Sibiu, Strada Ciznădiei Nr. 7 II
Banca Centrală, Filiala Turda, (fostă bancă „Arieșiana“)

Sprrijiniți BANCA CENTRALĂ că este cel mai mare institut industrial și comercial al nostru înființat cu capital curat românesc-ardelenesc. Prin muncă neobosită și chiverniseală și-a creat un loc de frunte.